

НА ЧАСІ

СТУДЕНСТВО ПАМ'ЯТАЄ ПРО КРУТИ...

Майже століття тому біля невеликої станції Крути відбувся подвиг, що мав за мету здобути українську незалежність і дати відсіч більшовикам, які невпинно наближалися до Києва. У ті хвилюючі та драматичні січневі дні 1918-го в молоді Української Народної Республіки не залишалося нічого, крім того, що кинути на поталу гартованому і жорстокому червоному війську Муравйова молодь – юнкерів та студентів. Їх відправили боронити хитку незалежність, яку за влучним висловом видатного діяча діаспори Осипа Зінкевича, «оборонити не готові були її батьки». На диво ворога юні крутянські оборонці готові були стояти на смерть, адже битися з більшовицькими ордами приїхали не просто молоді люди, то були великі патріоти, сміливці та справжні герої.

Як і годиться, 29 січня свідоме українство відзначає річницю подій під Крутами. Цього року вона вже дев'яносто восьма, але від того не втрачає своєї історичної суті та актуальності у сьогоденні. Навпаки, стає предметом нових оцінок, дискусій та паралелей. От тільки нічому не навчає! Адже й сьогодні, як і століття тому, Клію повторює кривавий сценарій недалекої давнини, тільки вже на Донбасі...

Вшанувати пам'ять Героїв Крут кожного року приїждить чимало молоді. Цьогоріч серед учасників кількатисячного пам'ятного зібрання можна було зустріти студентів з Києва, Чернігова, Львова, Сум, інших великих і малих міст. Ну і звісно ж нашу студентську делегацію НДУ, одна частина якої брала участь у мітингу біля меморіалу, а інша допомагала у музейному комп-

**ПАМ'ЯТАЙ
ПРО
КРУТИ**

лексі «Пам'яті Героїв Крут». Присутність студентської молоді на такого роду зібраннях надихає і вселяє надію, а значить ми ще не все втратили», – поділився думками один із учасників мітингу. З цими словами важко не погодитися. Можливо, на таких заходах і відбувається справжнє патріотичне виховання, що є корисним у будь-якому віці.

Доброю традицією для працівників музею, присвяченого Крутам, що розташований на території меморіального комплексу, стало запрошення, щороку 29 січня собі на допомогу студентів історико-юридичного факультету НДУ ім. М. Гоголя. На це запрошення відгукнулися Шаблій Роман, Баров Володимир, Ломоносов Михайло та Стахурська Анастасія. У пам'ятний день в музеї завжди людно і щоб нікого не залишити без цікавої екскурсії, поряд з професіоналами, екскурсоводами стають студенти-істфаківці. Як свідчать відгуки гостей, студенти з покладеними на них обов'язками справляються на «відмінно». Та й самі студенти задоволені з такої можливості.

– Нам самим в першу чергу цікаво і почесно розповідати про ті знаменні події, – каже студент III курсу історико-юридичного факультету Роман Шаблій. – Для нас це досвід і відповідальність.

Не менше враження, ніж музей, на учасників мітингу справив лист Надії Савченко, озвучений на пам'ятному зібранні Наталією Примушко, директором ніжинського дитсадка №13. Як виявилось з листом відважної полоненої трапилася цікава ситуація – він був адресований студентам Ніжинського університету, які раніше писали Надії. Але надійшов у садок, бо й найменші теж зверталися з побажаннями до героїні. Щоб там не було, але слова Надії Савченко неабияк були підходящими для мітингу, адже обнадіювали і надихали, демонстрували нескореність і силу українського духу.

Як логічне завершення пам'ятного дійства, немов фон хорошему і поганому, минулому і сучасному, гучно розносилися навкруги енергетичні пісні патріотичного змісту у виконанні вітчизняних колективів та музикантів, що тільки доповнювали палкі слова, сказані того пам'ятного дня.

Михайло Ломоносов,
студент історико-юридичного факультету

Лист з полону

У кінці минулого року доцент кафедри соціальної педагогіки та соціальної роботи Світлана Олексіївна Борисюк їздила на побачення з Надією Савченко в Новочеркаськ Ростовської області. І от у січні сталося надзвичайна подія – на адресу студентів факультету психології та соціальної роботи надійшов лист від мужньої полонянки. Пропонуємо вам, шановні читачі, ознайомитися з його змістом.

Доброго дня, студенти І курсу
факультету психології і соціальної роботи
Ніжинського державного університету ім. Гоголя.
Я щиро вдячна вам за всі листи, що
ви мені надіслали. Листи у в'язниці
дуже підбадьорюють людину, а ваші
приємливі згадки. :) І це просто засвітило
мій новий рік, не зважаючи на те, що це
вже другий новий рік, який в мене крадуть
в Росії. І останній! Більше не дочекаються!
Намалюю я вже майже два роки не була на
рідній землі, але з того, що мені пишуть
українці я спостерігаю одну найважливішу
зміну – у нас стало свідоме, гідне, волелюбне
суспільство. А це дорогого варте!
Влада – це ріг зміїна і зміна за зміною її
ряди може як корумпувати і гноїти, так
і очищати і чистити... А от народ, це не ріг,
а сила! Найважче, завжди, це розбудити
бидло. Який народ – така і влада, бо народ
її формує. В Україні народ вже про-
снувся і нашу свідомість не заглушити і ярма
на нас, більше, не одягти!
А із ворогами, чужими і своїми, ми
розберемося! Я знаю і вірю!
Дякую вам за цю віру і силу, яка
тримає мене, ще й досі, живою в цьому пеклі
і в'язниці всіх народів під назвою Росія!
Дякую вашим викладачам, тим справжнім
педагогам від серця, що зберегли в своїй
душі все наше українське і зуміли передати
ваш нетлінний любов до України!
Україна понад усе!
Слава Україні!

Із вдячністю
і повагою
Н. Савченко

1.01.2016р.
Відправка 11.01.2016р.

Доброго дня, студенти І курсу
факультету психології
і соціальної роботи Ніжинського
державного університету
імені Миколи Гоголя

Я щиро вдячна вам за всі листи, що ви мені надіслали. Листи у в'язниці дуже підбадьорюють людину, а ваші прийшли 31 грудня :) І це просто засвітило мій новий рік, не зважаючи на те, що це вже другий новий рік, який в мене крадуть в Росії. І останній! Більше не дочекаються! На жаль, я вже майже два роки не була на рідній землі, але з того, що мені пишуть українці, я спостерігаю одну найважливішу зміну – у нас стало свідоме, гідне, волелюбне суспільство. А це дорогого варте!

Влада – це річ змінна і зміна за зміною її ряди може як корумпувати і гноїти, так і очищати, і чистити... А от народ, це не річ, а сила! Найважче, завжди, це розбудити бидло. Який народ – така і влада, бо народ її формує. В Україні народ вже проснувся, і нашу свідомість не заглушити, і ярма на нас більше не одягти!

А із ворогами, чужими і своїми, ми розберемося! Я знаю і вірю!

Дякую вам за цю віру і силу, яка тримає мене ще й досі живою в цьому пеклі і в'язниці всіх народів під назвою Росія.

Дякую вашим викладачам, тим справжнім педагогам від серця, що зберегли в своїй душі і все наше українське і зуміли передати вам нетлінну любов до України!

Україна понад усе!
Слава Україні!

1.01.2016 р.

Із вдячністю і повагою,
Надія Савченко

Підсумки наукових конкурсів 2015

28 січня 2016 року на засіданні Вченої Ради були підведені підсумки наукових конкурсів "Краща кафедра року-2015", "Науковець року університету-2015" та номінацій наукового конкурсу університету "Науковець року-2015". Підрахунком результатів змагань займалась спеціально створена комісія профспілкового комітету у складі п'яти осіб на чолі з головою профкому Лейберовим О.О. Комісія працювала три тижні. Участь у конкурсі взяли всі 28 кафедр університету.

За кількістю балів переможці розподілилися таким чином:

- 3 гуманітарного напрямку наукових досліджень
1. Кафедра російської та зарубіжної літератури та історії культури – 1272,56 б.
2. Кафедра історії України – 904,87 б.
3. Кафедра всесвітньої історії та міжнародних відносин – 850,39 б.
4. Кафедра політології та права – 835,07 б.

З природничого напрямку наукових досліджень

1. Кафедра фізики – 565,17 б.

2. Кафедра прикладної математики, інформатики та освітніх вимірювань – 496,18 б.

3. Кафедра хімії – 495,94 б.

У конкурсі "Науковець року-2015" брали участь з гуманітарного напрямку наукових досліджень 3 особи, а з природничого напрямку – 4 особи. Призові місця розподілилися наступним чином:

З гуманітарного напрямку наукових досліджень

I місце – Самойленко Григорій Васильович – 2799, 4 бали

II місце – Хархун Валентина Петрівна – 2152 бали

III місце – Плотніков Євген Олександрович – 1663 бали

З природничого напрямку наукових досліджень

I місце – Суховєєв Володимир Володимирович – 1000 балів

II місце – Мельничук Олександр Володимирович – 701,5 бал

III місце – Барановський Микола Олександрович – 560 балів

За результатами номінацій конкурсу "Науковець року - 2015" переможцями стали Дудченко Оксана Сергіївна ("Молодий науковець року - 2015") та Корнєєва Людмила Леонідівна ("За успіхи у науковій роботі зі студентами 2015").

Адміністрація та профком університету щиро вітають переможців та бажають їм ще більших успіхів на ниві наукової роботи.

Лейберов О.О., голова профкому співробітників

УСПІШНІСТЬ СТУДЕНТІВ ЗА РЕЗУЛЬТАТАМИ ЗИМОВОЇ ЕКЗАМЕНАЦІЙНОЇ СЕСІЇ 2014-2015 н.р.

На філологічному факультеті навчається 407 студентів, повинні скласти екзамени – 406. Не з'явилися – 2; всього складало – 404 чоловік; на «5» – 9; на «4» – 64; на «5» і «4» – 106; на змішані оцінки – 110; на «3» – 18. «Незадовільно» отримали 56 студентів, з них одну «2» – 37; дві «2» – 0; три «2» – 19. Відсоток успішності на факультеті – 86,14; якості – 44,31. Кількість «5» на факультеті – 343; «4» – 562; «3» – 397; «2» – 130. Середній бал успішності на факультеті – 3,75.

На історико-юридичному факультеті навчається 235 студентів, повинні скласти екзамени – 232. Не з'явилися – 0; всього складало – 232 чоловік; на «5» – 12; на «4» – 29; на «5» і «4» – 52; на змішані оцінки – 126; на «3» – 13. «Незадовільно» отримали 78 студентів, з них одну «2» – 29; дві «2» – 27; три «2» – 22. Відсоток успішності на факультеті – 66,38; якості – 40,09. Кількість «5» на факультеті – 206; «4» – 352; «3» – 312; «2» – 165. Середній бал успішності на факультеті – 3,78.

На факультеті іноземних мов навчається 368 студентів, повинні скласти екзамени – 363. Не з'явилися – 0; всього складало – 363 чоловіки; на «5» – 7; на «4» – 47; на «5» і «4» – 87; на змішані оцінки – 198; на «3» – 24. «Незадовільно» отримали 65 студентів, з них одну «2» – 43; дві «2» – 17; три «2» – 5. Відсоток успішності на факультеті 82,09; якості – 38,84. Кількість «5» на факультеті – 263; «4» – 697; «3» – 558; «2» – 125. Середній бал успішності на факультеті 3,58.

На факультеті психології та соціальної роботи навчається 415 студентів, повинні скласти екзамени 413. Не з'явилися – 4; всього складало – 409 чоловік; на «5» – 17; на «4» – 65; на «5» і «4» – 101; на змішані оцінки – 124; на «3» – 37. «Незадовільно» отримали

65 студенти, з них одну «2» – 41; дві «2» – 21; три «2» – 3. Відсоток успішності на факультеті 84,11; якості – 44,74. Кількість «5» на факультеті – 320; кількість «4» – 702; кількість «3» – 501; кількість «2» – 91. Середній бал успішності на факультеті 3,67.

На природничо-географічному факультеті навчається 333 студенти, повинні скласти екзамени 330. Не з'явилися – 0; всього складало – 330 чоловік; на «5» – 17; на «4» – 43; на «5» і «4» – 72; на змішані оцінки – 107; на «3» – 33. «Незадовільно» отримали 58 студентів, з них одну «2» – 32; дві «2» – 14; три «2» – 10. Відсоток успішності на факультеті 82,42; якості – 40,00. Кількість «5» на факультеті – 351; «4» – 647; «3» – 502; «2» – 98. Середній бал успішності на факультеті 3,78.

На фізико-математичному факультеті навчається 167 студентів, повинні скласти екзамени 164. Не з'явилися – 1; всього складало – 163 чоловіки; на «5» – 7; на «4» – 10; на «5» і «4» – 41; на змішані оцінки – 60; на «3» – 11. «Незадовільно» отримали 29 студентів, з них одну «2» – 16; дві «2» – 9; три «2» – 4. Відсоток успішності на факультеті 82,21; якості – 35,58. Кількість «5» на факультеті – 205; «4» – 277; «3» – 264; «2» – 47. Середній бал успішності на факультеті 3,81.

На факультеті культури і мистецтв навчається 94 студенти, повинні скласти екзамени 94. Не з'явилися – 0; всього складало – 94 чоловіки; на «5» – 12; на «4» – 23; на «5» і «4» – 25; на змішані оцінки – 26; на «3» – 4. «Незадовільно» отримали 4 студенти, з них одну «2» – 3; дві «2» – 1; три «2» – 0. Відсоток успішності – 95,74; якості – 63,83. Кількість «5» на факультеті – 83; «4» – 142; «3» – 52; «2» – 5. Середній бал успішності на факультеті 4,07.

Кафедра підготовки СУМДУ

У 2007 році на базі Сумського державного університету створено кафедру військової підготовки, яка за статусом є структурним підрозділом загальноуніверситетського підпорядкування. Кафедра знаходиться на території 27 реактивного артилерійського полку і використовує навчальні площі, техніку і озброєння військової частини. Після закінчення навчання на військовій кафедрі студенти проходять стажування у військах, складають державний екзамен і отримують військове звання «молодший лейтенант». Вісімдесят відсотків науково-педагогічних працівників мають наукові ступені кандидатів військових і технічних наук та вчені звання професора, доцентів і старших наукових співробітників. Близько 50% науково-педагогічних працівників мають досвід ведення бойових дій та участі у миротворчих операціях ООН.

Свідченням ефективної і якісної роботи колективу кафедри є перші місця в номінаціях «Кращий курсант», друге місце на Всеукраїнському конкурсі студентських наукових робіт в галузі військових наук та національної безпеки, третє та четверте місця на

змаганнях з Міжнародного гуманітарного права у містах Одесі і Львові, перше та третє місце на Всеукраїнському студентсько-курсантському конкурсі у місті Хмельницькому та інші.

На кафедрі створена якісна навчально-матеріальна база, яка забезпечує навчально-виховний процес, проведення наукових досліджень і фахову підготовку військових спеціалістів.

Кафедру військової підготовки Сумського державного університету очолює кандидат технічних наук, доцент полковник М.М. Ляпа.

Кафедра військової підготовки тісно співпрацює з Ніжинським державним університетом ім. М. Гоголя з 2012 року. Кількість випускників збільшилася з 13 у 2012–2013 н.р. до 35 у 2014–2015 н.р.

Кафедра військової підготовки оголошує конкурсний набір на навчання за програмою підготовки офіцерів запасу в 2016 році. Зарахування студентів для проходження військової підготовки здійснюється за результатами конкурсного відбору та медичного огляду.

Групові заняття студентів

Випускники кафедри військової підготовки

З РЕДАКЦІЙНОГО АРХІВУ

Містична екскурсія з тінями Гоголя
Гімназією вищих наук князя Безбородька

*Хтось незримий пише переді мною могутнім
жезлом. Знаю, що ім'я моє після мене буде щасливи-
шим за мене, і нащадки тих же земляків моїх, може,
з вологими від сліз очима вимовлять
примирення моїй тіні*

М. В. Гоголь

А Ви вірите в містику?

У грудні відбулася довго-очікувана і давно обі-цяна екскурсія з тінями Гоголя Гімназією вищих наук князя Безбородька. Вона повинна була відбутися ще 6 жовтня (за програмою бібліоночі «Гоголем призначена зустріч»), але коли мова йде про Гоголя і про містику, то все йде не так як «повинно» і не так, як заплановано.

Містичне дійство розпочалося в 215 аудиторії вступною мінілекцією декана філологічного факультету Забарного О.В., з вуст якого екскурсанти дізналися про містику в житті Гоголя і не тільки. Сестра Миколи Гоголя згадувала в мемуарах: *«Рассказывали, что у матери первый сын родился неживой, и второй также, то она за третьим съездила в Диканьку к Николаю Чудотворцу, отслу-жила молебен; она обещала – если сын родится, дать ему имя Николай»*. У Вірі народився Микола, у глибокій Вірі, яка протягом всього життя не покидала письменника. Можливо, тому і так багато тіні лишилося по смерті його. Адже, там де є Віра, завжди присутній «той», хто цю Віру хоче похитнути...

Релігійний містик Гоголь лишив по собі багато тіней. Екскурсоводи Забарний О.В. разом із чарівною Хіврею, яку зіграла не менш чарівна студентка М. Годунок, намагалися відкрити завіси таємничості у надії спіймати хоч одну тінь Гоголя, та завіса була непідвладна земній, людській силі. Правда, зустрічалися на дорозі тіні (Білозерського (Власенко Ваня), Любича-Романовича (Лисенок Антон), Нестора Кукольника (Рогачов Вадим), Констянтина Базилі (Авраменко Роман), Прокоповича (Зін-

ченко Тарас), тіні тих людей, які тим чи іншим чином лишили відбиток і на самому житті письменника, але вони були лиш черговою «головоломкою», яка не давала жодних відповідей на чисті аркуші історії «містифікатора» всіх часів.

У «Мертвих душах» Гоголь писав: *«Какое странное, и манящее, и несущее, и чудесное в слове: доро-га!»*. Дійсно, дорога, куди б вона не вела, манить... Від-

чуття дивини, якогось дивного поштовху вперед було присутнє в ту ніч. Хотілося чогось незвичайного. Адже кожна людина прагне відкрити те, що невідомо, над свої сили. Кожному хотілося побачити Його, хоч і кожен розумів, що це нереально, але відчуття того «хочу» переростало у відчуття присутності, про що детальніше можуть розповісти Вам «мурашки» на тілі наших екскурсантів.

Містичну ніч супроводжували пошуки черевичок, які Хівря згубила, тож кожен міг відчути себе трішки Шерлоком Холмсом (найспритніші отримали подарунок – поцілунок).

Серед екскурсантів були студенти, викладачі, жителі міста. Не побачили того, що хотіли підсвідомо, але відчули, відчули всіма своїми нервовими клітинами щось неземне у цій ночі, у цих стінах. Відчули тишу Його кроків і тишу Його слів...

Сім років провів Гоголь у стінах Гімназії вищих наук (1821–1828), всього сім років, а запах його присутності і досі відчутний, як і видима його тінь лишається і досі видимою...

А ви вірите в містику? Головне – віра...

Містицизм був у роду Гоголів, і свіча Віри там горіла рівним полум'ям.

P.S: дякуємо тим, хто лишився в тіні, помічникам у проведенні екскурсії, зав. відділу обслуговування бібліотеки Осиповій Г.С., зав. сектором читального залу № 3 Левченко І.О та бібліотекарю і просто чудовій артистці нашого університету Строй В.Г.

Мирослава Годунок,
студентка філологічного
факультету

Igor Volosyankin

Igor Volosyankin

НАШІ ЮВІЛЯРИ

У морозяні січневі дні відсвяткував свій 50-ти річний ювілей директор бібліотеки імені академіка М.О. Лавровського Ніжинського державного університету Олександр Сергійович Морозов – людина енциклопедичних знань, високої ерудиції та культури. Історик, краєзнавець, науковець високого гатунку, автор чисельних наукових досліджень з історії Ніжина Олександр Сергійович органічно увійшов до кола найбільш шанованих краєзнавців Поліського краю.

Морозов Олександр Сергійович народився 11.01.1966 року у місті Прилуки Чернігівської області в родині військовослужбовця. Після закінчення Олександром середньої школи родина переїхала до Ніжина. У 1984-1986 рр. О. Морозов був студентом Київського політехнічного інституту, та вчасно зрозумів що його покликання історія. З 1987 по 1989 рік проходив строкову службу у лавах Радянської армії. У 1997 році з відзнакою закінчив історичний факультет Київського національного університету імені Тараса Шевченка (без відриву від виробництва) і отримав фах – історика, музеєзнавця, викладача історії.

У 1991-1997рр. працював у Ніжинському краєзнавчому музеї на посаді наукового та старшого наукового співробітника. Брав активну участь в оновленні музейної експозиції, в чисельних експедиціях та розвідках археологічних пам'яток міста Ніжина та його околиць, проводив роботу з паспортизації нововиявлених об'єктів. А скільки цікавих лекцій та екскурсій провів він для ніжинців та гостей міста! Саме у цей час він розпочав роботу над ґрунтовною науковою темою про життя, побут, культуру грецьких поселенців у Ніжині. Роки клопітких досліджень увінчалися успіхом. Друком вийшло кілька книжок дослідника об'єднаних спільною темою «Греки у Ніжині». Тема була настільки актуальною і глибоко дослідженою, що її не оминув увага як українських, так і грецьких дослідників. І візит президента Греції до Ніжина став цьому підтвердженням.

Олександр Сергійович, разом із університетською громадою, стояв у витоків духовного відродження Укра-

їнської Православної Церкви (Київського патріархату) у нашому місті. Він приймає сан і у 1997-2007 роках працює другим священиком у Грецько-Всихсвятському кафедральному соборі міста Ніжина. Згодом отримує сан протоієрея. Моральна і духовна чистота цієї людини дозволила повернути до віри багатьох містян.

З 2007 року Олександр Сергійович працює у Гого-

лівському університеті. Він виходить за штат церковнослужителів (зі збереженням сану) у зв'язку з призначенням на посаду завідувача Музею рідкісної книги Ніжинського державного університету імені Миколи Гоголя, стає провідним фахівцем університетської бібліотеки. Морозов є автором наукової концепції та проекту реекспозиції Музею рідкісної книги НДУ. Створена ним нова експозиція музею за своїм змістом стала справді перлиною зразків вітчизняного книгодрукування, і підтвердження тому чисельні екскурсії до Ніжина шанувальників книги України та зарубіжжя.

Очолити бібліотеку університету, Олександр Сергійович велику увагу приділяє її модернізації, комп'ютеризації фондів, створенню електронного депози-

тарію, участі у здобутті міжнародних наукових грантів. Він учасник багатьох міжнародних та всеукраїнських пам'яткознавчих, краєзнавчих та музеєзнавчих науково-практичних конференцій. Автор понад п'ятидесяти наукових праць та низки книг історико-краєзнавчого, пам'яткознавчого та книгознавчого характеру. А ще він люблячий чоловік і батько двох дітей... Родина займає визначальне місце у його житті.

Вітаючи шановного Олександра Сергійовича зі славним ювілеєм, хочеться побажати йому міцного здоров'я, козацького довголіття, наукової наснаги і нових творчих здобутків.

З повагою, за дорученням професорсько-викладацького складу філологічного факультету.

Олександр Забарний, декан
філологічного факультету

Людина чистого сумління

Студентські переклади віршів Ред'ярда Кіплінга

Цього разу ми друкуємо студентські переклади двох віршів Ред'ярда Кіплінга (1865–1936), відомого англійського поета, лауреата Нобелівської премії з літератури, чий 150-річний ювілей з дня народження відзначається цього року в Англії та в інших країнах світу. З цієї нагоди Британське кіплінгівське товариство фінансувало всеукраїнський конкурс на кращий переклад віршів Кіплінга, які раніше не публікувались українською мовою. Ніжинські поети-перекладачі (у тому числі і студентка нашого факультету іноземних мов Анастасія Шекера) відзначились своєю активністю (з 35 українських поетів-перекладачів, які надіслали на конкурс свої переклади, 6 було з Ніжина). Цей факт був помічений і членами Жюрі конкурсу, який відбувався протягом шести місяців у Києві. За результатами конкурсу вже опублікована книга «Сім морів», в якій вміщені найкращі українські переклади віршів Кіплінга. У ній вміщені і кращі переклади 7 ніжинських поетів-перекладачів. Це приємна новина, яка в деякій мірі свідчить про те, що Ніжин – місто багате на таких активних поетів.

Наш факультет теж оголосив окремий студентський міжуніверситетський конкурс на кращий переклад патрістичного вірша Р. Кіплінга «За все, що є у нас...». Він звучить актуально і для сьогоденної України. На жаль, пере-

кладацький факультет столичного університету і на цей раз не надіслав жодного варіанту перекладу, знов проявив пасивність. Проте студенти факультету іноземних мов знову проявили свою активність і до сьогоднішнього дня вже подали 8 варіантів перекладу. Конкурс тривав до 15 грудня (ювілей Ред'ярда Кіплінга 30 грудня 2015 р.)

Запропоновані два вірші є зразками жанру громадянської лірики Кіплінга (до якої він був дуже схильний) і інтимної лірики, до якої він досить нечасто звертався. Вірш «Як заради Лейлеж я полишив мій Рим...») у перекладі нашої студентки факультету іноземних мов Жанни Києнко явно проситься на музику. Вийшов би зворушливий романс.

І.К. Харитонов, доцент, керівник перекладацької студії факультету іноземних мов НДУ

FOR ALL WE HAVE, AND ARE...

*For all we have and are,
For all our children's fate,
Stand up and take the war:
The Hun is at the gate!
Our world has passed away,
In wantonness o'erthrown.
There is nothing left to-day
But steel and fire and stone!
Though all we knew depart,
The old Commandments stand: –
"In courage keep your heart,
In strength lift up your hand!"*

*Once more we hear the word
That sickened earth of old: –
"No law except the Sword
Unsheathed and uncontrolled."
Once more it knits mankind,
Once more the nations go –
To meet and break and bind
A crazed and driven foe.*

*Comfort, content, delight,
The ages' slow-bought gain, –
They shrivelled in a night.
Only ourselves remain
To face the naked days
In silent fortitude,
Through perils and dismays
Renewed and re-renewed.
Though all we made depart,
The old Commandments stand: –
"In patience keep your heart,
In strength lift up your hand!"*

*No easy hope or lies
Shall bring us to our goal,
But iron sacrifice
Of body, will, and soul.
There is but one task for all –
One life for each to give.
What stands if Freedom fall?
Who dies if England live?*

WHEN I LEFT ROME FOR LALAGE'S SAKE...

*When I left home for Lalage's sake
By the Legions' Road to Rimini,
She vowed her heart was mine to take
With me and my shield to Rimini –
(Till the Eagles flew from Rimini!).
And I've tramped Britain, and I've tramped Gaul,
And the Pontic shore where the snow-flakes fall
As white as the neck of Lalage –
(As cold as the heart of Lalage!).
And I've lost Britain, and I've lost Gaul,
And I've lost Rome, and, worst of all,
I've lost Lalage!*

ЗА ВСЕ, ЩО Є У НАС...

За все, що є у нас,
За долю всіх дітей, –
Вставай! Боротись час!
Бо ворог близ дверей!
Наш світ уже віджив,
Все знищив підступ долі:
Нічого не лишив,
Лиш прагнення до волі.
Нехай ми втратим все,
Та непорушна суть:
«Най серце міць несе!
Всі страхи позабудь!»

Із глибини віків
Доносяться слова:
«Свій меч – напоготові! –
Бо в цьому сенс буття!»
Знов розколовся світ,
І знов народи йдуть:
Боротись, скинуть гніт,
Звитягу роздобуть.

Земних утіх омани
Пішли у далину,
І бачим без обману
Лиш племін, сталь, війну.
Без страху чорні дні
Умій стрічать відважно!
Між зла, тривоги вогнів
Зростаємо неосяжно!
Хоч втратили ми все,
Та непорушна суть:
«Най серце міць несе!
Всі страхи позабудь!»

Надій пустих омани
(І так в усі часи)
Не знімуть з нас кайданів
Ні тіла, ні душі!
Один завіт для всіх –
Звільнити рідний край! –
То ж душу і життя
За Англію віддай!

Переспівала Анастасія Шекера,
2015, (АН-31/1)

ЯК ЗАРАДИ ЛЕЙЛЕЖ Я ПОЛИШИВ МІЙ РИМ...

Як заради Лейлеж я полишив мій Рим
І пішов з легіоном в Риміні,
Вона щиро клялась – мені серце віддасть,
Щоб я з ним крокував до Риміні.
І Британію й Галлію я обійшов,
Берег Понта, де сніжний покров,
Білий, як плечі Лейлеж,
(І холодний, як серце Лейлеж!)...
І от втратив я Рим,
І Британію теж,
Втратив Понт, і.., о, тута без меж! –
Втратив я і Лейлеж...

Переклала Жанна Києнко, 2015; АН-42/2
(24/11/15)

ОБЛИЧЧЯ НОМЕРУ

Ми сидимо в одному з холів старого корпусу Гоголівського університету і неспіхом розмовляємо. Минуло вже кілька днів як у вузі відбулося яскраве шоу «Міс університет 2016». Моя співрозмовниця – переможниця цього конкурсу – студентка I курсу факультету іноземних мов **Дарія Денісова**. Наша бесіда розпочалася напівжартома:

- Дарійко, скажи мені, де народжуються принцеси? (вона прихильно посміхається).

- В казках, або ж в Країні мрій...

- А якщо серйозно? (посмішка гасне, обличчя стає зосередженим).

- То ви маєте на увазі мене? Ну яка я принцеса. Абсолютно звичайна дівчина. Навіть натяку на якусь елітарність не маю...

- І це говорить найвродливіша дівчина університету?! Тоді розкажи трохи про себе.

- Народилася я в невеличкому містечку Короп, що на північному сході нашої області. Моє рідне містечко надзвичайно затишне, потопає в зелені садів. Природа у нас на Коропщині справді казкова...

- От, бачиш! А ти казала, що все звичайне.

- Народилася я у пересічній робітничій родині. Татко, Сергій Іванович, працює в охороні. Мама, Олена Іванівна, приватний підприємець. Маю старшого брата...

- Дай вгадаю як звати... Іваном? (вона дзвінко сміється).

- Так, Іванком.

- Найбільш популярний казковий герой. То він у тебе хто?

- Ваня – студент 5 курсу факультету програмування Київського національного авіаційного університету. Він справді моя надійна опора в усіх моїх справах.

- Як пройшли твої шкільні роки?

- Надзвичайно цікаво. Я добре навчалася, брала активну участь у спотригивних та культурних заходах, які провадилися у школі. Дуже відповідально ставилася до громадських доручень. Багато часу приділяла шкільному самоврядуванню. Була президентом учнівського колективу Коропської ЗОШ.

- А чому ти обрала для подальшого навчання Ніжинський державний університет?

- За порадою моєї старшої подруги, студентки 5 курсу нашого вузу. Вона мені багато розповідала, як гарно і творчо навчають тут іноземній мові. Тому я зосередилася на підготовці до вступу саме у цей навчальний заклад.

- Яке місце у твоєму житті займає вивчення іноземної мови?

- Визначальне. Принаймні зараз домінуюче! Я хочу досконало вивчити мову і методику її викладання. Маю мету... у майбутньому відкрити будинок для дітей і юнацтва, де кваліфіковані викладачі надавали б допомогу у вивченні іноземних мов. Де будуть розроблені індивідуальні програми для кожного учня. Щоб кожна людина мала змогу розвивати себе вже з ранніх літ, стала впевненою у своїх силах.

- Цікава мрія. Мрія варта принцеси... А чи не думаєш у майбутньому піти у модельний бізнес? Чи реалізувати себе в кіно або на сцені?

Де народжуються принцеси...

- На сьогодні для мене це не актуально. Спочатку навчання...

- Це твій перший конкурс краси?

- Так, в такому конкурсі я брала участь вперше. Готувалася до нього дуже ретельно. Адже я представляла факультет іноземних мов... Це дуже відповідально. Їздила до Чернігова, щоб обрати сукню... Брала індивідуальні уроки з вокалу, бо професійно співом я не займалася. Багато часу приділяла ході, поставі, фізичному загартуванню. Це забирало багато часу. А ще ж і навчання...

- Хто вплинув на твоє рішення взяти участь у конкурсі?

- Подруги. Вони переконали, що мені варто спробувати. Порадилася з мамою, заручилася її підтримкою... Це дуже важливо для мене. Зрештою, вирішила, а чому б і не спробувати?

- Хто підтримував тебе протягом конкурсу?

- Мама, друзі, одногруппники, наш куратор – Тетяна Миколаївна Тимченко, чудова людина і педагог. Було приємно відчувати їх підтримку та переживання... Адже змагатися доводилося із дуже гарними і талановитими учасницями. Але я переконана, що здобути перемогу мені допомогли саме мамині слова, які вона мені сказала за 10 хвилин до початку конкурсу. З її настановою я вийшла на сцену.

- Як ти думаєш, чи потрібні такі конкурси для молоді і чому?

- Я переконана, такі конкурси необхідні. Вони не лише відкривають зовнішність, вони надають людині впевненості у власних силах, вони відкривають потаємні куточки людської особистості. А ще ти знаходиш

велику кількість нових друзів.

- Що ти відчула, коли на наступний день прокинулася відомою?

- Радість. Мої зусилля не були марними. Я достойно представила рідний факультет.

- Ще б пак... Це був тріумф вашого факультету, адже І-ю віце-міс стала Марія Мінко, твоя колега! А як сприйняла звістку про те, що титул «Міс глядацьких симпатій» теж присуджено тобі?

- З радістю. Значить журі не помилилося у виборі. Для мене це дуже важливо, що я обрана глядачами. Буду намагатися виправдати їх довіру.

- Розкажи про свої смаки і уподобання.

- Боюся, що нічим вас не здивую. Вони такі, як і в більшості моїх ровесників: люблю художню літературу, особливо сучасну, маю певних улюблених співаків та музикантів. Активно займаюся спортом. Захищала честь факультету у складі збірних команд з волейболу та баскетболу... За словами тренера і друзів – достойно...

- Даріє, і традиційне запитання: Чи вільне серце міс університет 2016?

- А можна на це запитання не відповідати?

- Звичайно ж.

- Тоді я його залишу без відповіді...

- Дякую за інтерв'ю.

- Прошу, була рада зустрічі.

Бесіду вів **Леся Таращанський**.

ALMA MATER

Засновник – колектив Ніжинського державного університету імені Миколи Гоголя

Газета виходить українською мовою раз на місяць окрім липня і серпня. Обсяг 2 друк. аркуші. Тираж 900 примірників.

Свідцтво про державну реєстрацію ЧГ 442-91ПР

РЕДАКЦІЙНА РАДА

Голова редакційної ради – Олександр Забарний

Редактор: Анна Лебедева

Члени ради: Григорій Самойленко, Віталіна Скороход, Анна Парубець, Роман Приходько, Олександра Порада

АДРЕСА РЕДАКЦІЇ: 16602, м. Ніжин Чернігівської обл., вул. Кропив'янського, 2, університет, новий корпус, кімната № 213, внутрішній телефон 10-39, email: almandu1982@gmail.com

Комп'ютерна верстка, набір та макетування: Анна Лебедева

Коректор: Анна Парубець

Віддруковано у Видавництві НДУ імені М. Гоголя

Замовлення №51

* Редакція не завжди поділяє позицію авторів публікацій. * За точність викладення фактів відповідає автор.

* Редакції надано право редагувати й скорочувати матеріали. * При передрукуванні матеріалів обов'язково посилатися на газету "ALMA MATER"